

1. Ахил.
2. Валерий.
3. Юлий Цезар.
4. Констанций Хлор.
5. Велизарий.
6. Алберик I.
7. Алберик II.
8. Алберик II.
9. Карл Анжуйски (?).

1. Патрокъл.
2. Валерий.
3. Юний, син на Марк, Брут.
4. ?
5. Йоан II.
6. Йоан X.
7. Йоан XI.
8. ?
9. Йоан XXI.

Смятаме, че лесно може да се обясни разкрития от нас разпад от трите посочени измествания в „Скалигеровия учебник“. През късното средновековие на XVI–XVII в. започва неизбежният процес за създаване на глобална хронология и история на древността. За първи път е сложен в ред натрупаният се исторически материал: фрагментарни текстове, летописи и т.н.

Но при „зашиването“ на всички тези парчета в единна схема средновековните хронолози правят сериозна грешка. Четири екземпляра на една и съща кратка летопис, тоест летописите C_1 или C_0 , вж. по-горе, които описват, общо взето, еднаква история на Европа и Средиземноморието, са възприети като различни летописи, разказващи за различни събития. Като резултат четири почти идентични летописи са „слепени“ не ПАРАЛЕЛНО, както е трябвало да се направи, а ПОСЛЕДОВАТЕЛНО, при това с измествания във времето средно от 333 години, 1053 години и 1778 години. И така от „краткия летопис“ C_1 по изкуствен начин произлиза „дългия Скалигеров летопис“ Е. Така възниква и съвременният учебник по древна и средновековна история. Опитавме се да разберем причините, довели до объркването и предизвикали изместванията във времето. Анализът на този материал налага да се задълбочим в историята, затова ще го обсъдим в следващите томове на това издание.